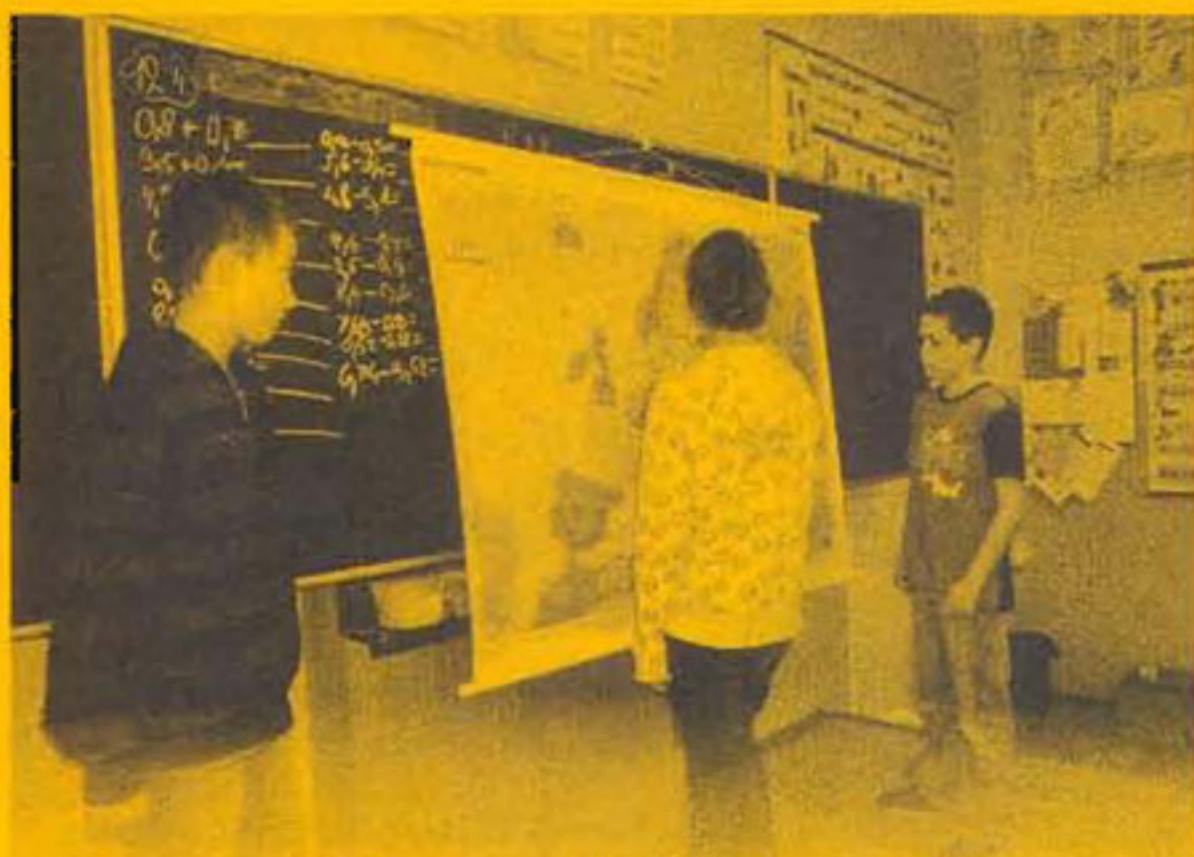

ŠKOLNÍK

5/2010

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRÁSTAVĚ

APRÍLOVÁ ŠKOLIČKA aneb ŠKOLA NARUBY V 5.A

Se konala v pondělí 12. dubna. Asi si říkáte, co to bylo? Byl to normální vyučovací den jen s nepatrným rozdílem: „Učili jsme my, žáci“. Tuto akci jsme zorganizovali již druhým rokem, protože se nám v loňském roce moc líbila.

Ten den jsme měli jiný rozvrh, než máme v pondělí. Měli jsme český jazyk, vlastivědu, matematiku a přírodovědu. První hodinu nás vyučovala paní učitelka Karolína Růžičková, která si s námi zopakovala přídatná jména. Nejprve jsme pracovali u tabule a pak jsme si zahráli hru Na krále. Ke konci hodiny jsme si napsali samostatnou práci.

Vlastivědu vyučovali dva učitelé. Jeden se jmenoval Ondřej Bek a druhý David Lébl. Tito učitelé měli také pěkný program. Nejprve u mapy vyzkoušeli tři žáky ze států a hlavních měst Evropy. Potom jsme si zopakovali své znalosti z Evropy a České republiky v testu. Pak přišla velká přestávka, při ní jsme se jako vždy nasytili dobrou svačinkou. Třetí hodinu nás čekala matematika, kterou vyučovaly dvě paní učitelky Denisa Fedorková a Sabina Paštyková. Připravené cvičení na počítání s desetinnými čísly bylo lehké. Pak jsme si zahráli soutěž v počítání a na konci hodiny jsme si to procvičili samostatně.

Čtvrtou hodinu nás čekala přírodověda, kterou vyučovaly paní učitelky Michaela Grusmanová a Lucie Klustová. Na začátek hodiny si samy připravily kartičky na soutěž Ano-ne, byla zajímavá. Potom se děti přemístily do skupin, kterou tvořili dva členové - chlapec a dívka. Společnými silami vypracovali test a hodině byl konec.

Pátou hodinu byl Janiččin závěr a vyhodnocení.

Všechny hodiny byly moc krásné a některé i vtipné.

Tento den se opět povedl!!

M. Grusmanová, D. Lébl, K. Mikezová

SPOLEČNÝMI SILAMI DOKÁŽEME VÍC

Je středa 27.1.2010, den před pololetním vysvědčením, a učebny 5.A a 7.A zejí prázdnou. Zato v tělocvičně se koná sněhová bitva. Papírové koule létají mezi jednotlivými třídami a počáteční strach z neznámého dne pomalu mizí. Dnešek je motivován zimními olympijskými hrami ve Vancouveru.

Po seznamovací hře se všichni rozdělují do pěti skupin, které představují olympijské kruhy. Jednotlivé indicie upřesňují rozpoznané kontinenty a v tu chvíli přibíhá posel s olympijským ohněm a přeje nám krásné sportovní zážitky v duchu fair play. Olympiáda může začít! Jednotlivé světadily nasazují své sportovce podle nejlepšího uvážení. Každá disciplína (skok na lyžích, curling, boby, běh na lyžích, hokej) probíhá v obrovském nasazení a vítězí jen ti nejlepší. Páťáci pomáhají sedmákům a naopak. SPOLEČNĚ prostě dokážeme víc!

Po vyhlášení vítězů se přesouváme do třídy, kde si každý sedmák losuje jednoho páťáka. Od této chvíle tvoří nerozlučnou dvojici, což potvrzují i jejich svázané ruce. SPOLEČNĚ míří do počítačovky a zde zjišťují informace o Kanadě, které poté využívají na svůj poslední úkol v učebně výtvarné výchovy.

Celý den uzavíráme ve třídě, kde SPOLEČNĚ hodnotíme naše zážitky a dvojice prezentují své výtvary s vymyšlenými básněmi. Ačkoli byl mezi jednotlivými ročníky dvouletý odstup, všichni pochopili, že i v jiných třídách je spousta šikovných dětí a hlavně kamarádů. Upečený perník ozdobený olympijskými kruhy je sladkou tečkou za dnešním dnem plným nevšedních zážitků.

(K. Kašková,
J. Řeháková)

VELIKONOCE S JIŘIČKAMI

Pěvecký sbor Jiříčky spolu s flétnistkami svůj velikonoční program představil na dvou místech. Na škaredou středu, kdy má být veselo, jsme zahráli a zazpívali v klubovně pro seniory v domě s pečovatelskou službou v Chrastavě. V podání fléten tu zazněly písně od Jarka Nohavici a také tři písničky ze známého muzikálu Starci na chmelu. Jiříčky pak zazpívaly dvojhlasé lidové písně, kterými své posluchače rozezpívaly.

Další vystoupení nás čekalo na bílou sobotu. Přijali jsme pozvání do mateřského centra v Liberci Ruprechticích, kde se konal velký velikonoční jarmark. I zde jsme svým posluchačům zpestřili pěkné jarní odpoledne.

VI. Kollmannová

DOPISY LITERÁRNÍM POSTAVÁM

Drahý Darrelle,

ani nevím, jak Vám mohu popsat své pocity při čtení Vašeho příběhu. To vše, co jste si musel vytrpět za všechny své životy, je pro mě, pro člověka, který si žije oproti Vám „jako v bavlně“, něco nepředstavitelného.

Skoro u všech Vašich poutavých vyprávění píšete: „...a ty, můj čtenáři, ty ani netušíš, jaké to je... Pokus se nad tím alespoň zamyslet.“ Já, jakožto Váš čtenář, se nad tím vším zamýšlím.

Jak je ten svět vůči ostatním krutý a nespravedlivý. Jakým bezprávím jsou někteří lidé potrestáni. Jak někteří musí trpět za chyby druhých. Mě samotnou to mrzí, ale k čemu je mít soucit, když jim (ale i Vám) to stejně nijak nepomůže?

Moc ráda bych se Vás zeptala na jednu otázku, i když už teď vím, že odpovědi na ni se asi nikdy nedočkám. Kde jste bral tu odvalu, tu sílu, tu víru, díky které jste přežil všechna ta muka? Ať už to bylo na pustém ostrově, kde jste strávil bezmála 7 let nebo ty neuvěřitelné stavy, které jste prodělával ve svěřací kazajce? Bylo to díky silnému duchu ve Vás, nebo snad víře, při které jste věřil, že tohle vše jednoho dne skončí?

Za to vše, co jsem se dočetla v této knize a co jste napsal vy, ten „nenapravitelný“ a k smrti odsouzený vězeň z kalifornské věznice, máte u mě velký obdiv

Děkuji Kateřina Dlouhá

(K. Dlouhá, VII.A)

Recitační přehlídka 1. - 3. tříd se ve škole v
Revoluční ulici konala 30. 3. 2010.

O průběhu vypráví báseň Ivany Bláhové:

Jak jsme recitovali

Sešli jsme se odpoledne

s dílky mnoha básníků,

Od prvňáčků po třetíáky

přišlo i dost diváků.

Inuška nás uvítala,

pozvedla nám náladu,

a pak každý přednesl

svou báseň, ba i baladu.

Všem dětem jsme zatleskali,

že zvládli vše s přehledem.

Dalšího vždy vylosoval ten,

co už byl uveden.

Za hodinku necelou

skončilo to klání,

před odvahou dětí všech

se obecnostvo sklání.

Milý Bílý tesáku,

vždycky jsem si přála mít pejska. Od štěňátka bych ho vychovávala s velkou láskou. Tobě by se asi u mě nelíbilo, protože jsi zdědil po svých rodičích divokou krev.

Narodil ses feně, která byla kříženec vlka se psem. Tvým otcem byl opravdový vlk. Ale stejně si myslím, že takový psi život si žádný tvor nezaslouží. Ten tvůj byl krutý hned od malička.

Obdivuji tvou bojovnost. Tu jsi ukázal už po svém narození, kdy jsi jako jediný ze všech štěňat přežil. Ke všemu jsi ztratil matku. No, to si už vůbec nedovedu představit. Co bych si počala. Nedivím se, že ses všeho ve své domovině bál. Já jsem velká a bojím se pořád.

Škoda, že Tě musel Šedý bobr prodat. Měl Tě rád. Taková dobrodružství by se svým pánem jistě rád zažil každý mladý pes. Chtěla bych kousek života také strávit na lodi s Tebou a vyzkoušet si rýžování zlata. Dočetla jsem se ve Tvém příběhu, že Tě koupil nový pán, přezdívaný Hezoun Smith. Jak jsi mohl vydržet jeho surové zacházení? Proč jsi mu neutekl? Určitě by Ti bez něho bylo líp. Bil Tě a nutil zápasit se zuřivými psy. Ten boj s buldokem jsi málem nepřežil!

Později Tě koupil Scott. Chtěl Tě mít rád a vychovat z Tebe věrného přítele. Nedivím se, že po Tvých příšerných zkušenostech s dvojnožcem jsi mu zpočátku nevěřil. Moc jsem Ti fandila, abys v něm našel kamaráda a vlídného pána. A to se také stalo. Vždyť si vzpomeň, že jsi po čase bez něho nemohl být. Po jeho odjezdu jsi steskem ani nejedl. I tady se ukázalo, že to s Tebou myslí dobře a na svou další cestu na jih Tě vzal s sebou.

Svůj vděk ke Scottovi jsi dokázal i tím, že po jeho boku žiješ na farmě s ostatními zvířaty, přestože jsi šelma.

Každý příběh nemívá vždy šťastný konec. Jsem ráda, že Jack London ho ve své knize šťastným udělal. Stal se z Tebe pyšný táta. Kéž by Tvá štěňata byla odvážná a silná jako Ty!

Pozdrav z velké dálky zasílá Tvá obdivovatelka Viktorka Henzlová

(V. Henzlová, VII.A)

Vážený pane Weedone Scotte!

Předem mého dopisu Vám děkuji, že jste se postaral o Bílého tesáka. Mám radost, že je v dobrých rukách a nikdo mu už nebude ubližovat. Rozhodl jsem se Vám napsat dopis. V knize se popisuje, že Bílý tesák neměl lehký život. Byl ale nejsilnější, přežil dlouhé období hladu. Neměl štěstí na majitele. Hezoun Smith ho nutil zápasit se psy, rysy i vlky.

Jak čtu dál, měl jsem radost, že ho kupujete a učíte mít rád lidi, neubližovat ostatním zvířatům a psům. Chtěl jsem se Vás zeptat, proč jste se rozhodl tak rychle Bílého tesáka koupit? Jak dlouho trvalo, aby se vlk naučil žít s ostatními lidmi a také je respektovat? Měl jste velký strach, když se Tesák zranil a bojoval o svůj život?

Mám také doma velkého psa, německého ovčáka. Hlídá dům, zahradu, nikoho cizího nepustí bez povolení pána. Na jeho území nesmí vstoupit žádná kočka ani pes. Nejvíce poslouchá tatoše. Připomíná mi Bílého tesáka.

Líbí se mi, jak se chováte ke zvířatům. Chtěl bych být jako Vy. Doufám, že Vás můj dopis potěší.

Nashledanou Jaroslav Čilo.

(J. Čilo, VII.A)

ZPĚVÁČCI 2010

V letošním roce máme ve školním sboru Jiříčky silné a krásné zabarvené hlasy. Proto jsme dlouho neváhali a pustili jsme se do příprav na soutěž dětských sólových zpěváků lidových písní Zpěváčci 2010, která se konala v Jablonci nad Nisou.

Koho však do tak náročné soutěže vybrat, zvláště když se jednalo o regionální kolo s postupem do kola celonárodního? Ze všech sboristek jsme nakonec vybrali Viktorku Růžičkovou a Dominiku Reslovou, které obětovaly svůj čas a poctivě se každou středu na soutěž ve zpívání připravovaly.

Naše dvě zpěvačky v silné konkurenci obstály a rozhodně si zaslouží obdiv, že do takto velké soutěže šly. Postup jsme sice nevybojovali, ale nasbírali jsme zkušenosti pro příště.

Vi. Kollmannová

DEN UČITELŮ

Náš pedagogický sbor je super tým a není pro něho problém uspořádat například Učitelův den.

13. dubna se sbor vypravil směr Krkonoše.

Avšak zárukou musí být pěkné počasí, které jsme měli jako každoročně objednané. Naším cílem byla

rozhledna Štěpánka, ze které je nejkrásnější výhled na Krkonoše.

Štěpánka je kamenná novogotická rozhledna na vrchu Hvězda (959 m) v nejzápadnějších Krkonoších na Příchovickém hřebeni. Rozhledna je 24 m vysoká, postavená v letech 1847 - 1892. Stavbu zahájil kníže Rohan, když v údolí probíhala výstavba císařské krkonošské silnice. Pojmenována je podle arcivévody Štěpána. Stavbu však nedokončil. Práce se na rozhledně zastavily na celých 40 let, kdy o ni

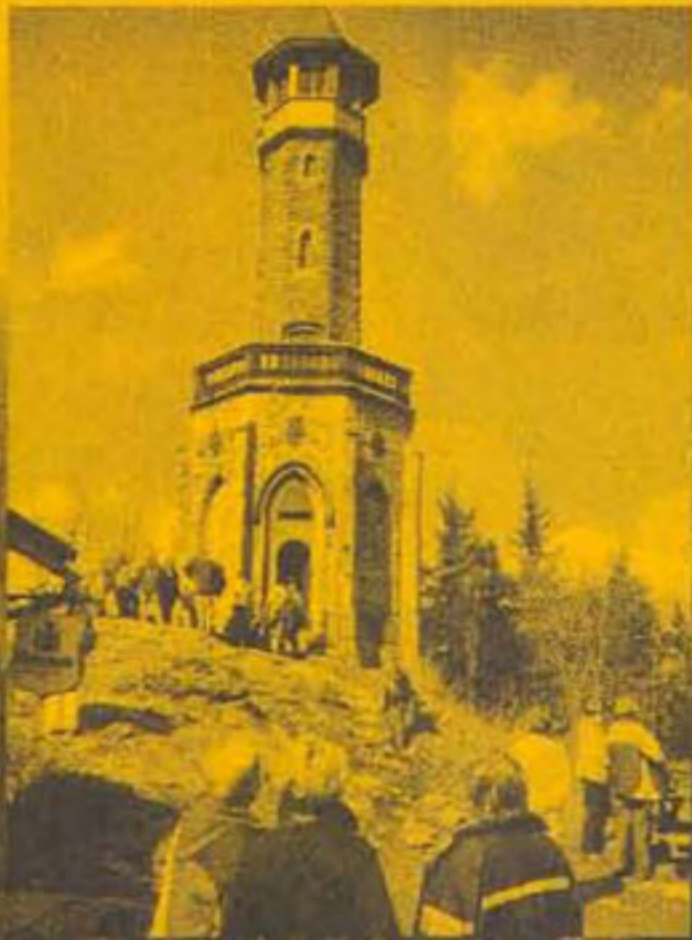
pečoval kořenovský horský spolek, který ji od knížete převzal a po čtyřech letech práci ji v roce 1892 otevřel. Štěpánka spolu s rozhlednou Žalý patří k nejstarším rozhlednám.

Výstup na rozhlednu nás natolik vyčerpal, že jsme uvítali možnost se občerstvit v nedaleké restauraci.

Po výtečném menu si každý zvolil svůj odpočinkový program.

Ve večerních hodinách se spokojený a usměvavý pedagogický sbor vrátil do Chrastavy. Doufejme, že nám nabitá energie, elán a chuť vydrží až do června!!!!

Učitelé ZŠ Chrastava

POJĎTE S NÁMI DO POHÁDKY

A kdy? A kam? A kdo? No přece 9.4. - 10.4. do ZŠ Revoluční, naši prvňáčci a čtvrtáci ze Školní ulice.

Třídní učitelky připravily pro malé žáčky nocování v prostoru školní družiny. Již po několikáté by se program neobešel bez pomoci žáků ze IV. C. Děti hrály hry, skládaly pohádkové bytosti, vyzdobily si úžasnou čarodějnici, luštily literární kvíz, plnily úkoly na večerní procházce k místní přehradě. Po večeři a po setmění byli někteří už unavení, ale přesto dokázali rozluštit tajnou zprávu, psanou hlaholící, pouze za svitu malých svíček.

Pohádku na dobrou noc předčítali střídavě zkušeni čtenaři ze 4. třídy. Všem pomocníkům děkujeme! Velice nás potěšilo občerstvení od rodičů. Paní Holubová upekla skvělý dort a tatínek Erika všem dětem přinesl obložené housky.

Těší nás, že jsme dětem udělaly radost, a věříme, že spolu zažijeme ještě mnoho zábavy a legrace.

Monika a Zuzana

PRVŇÁČCI VÍTAJÍ NOVÉ OBČÁNKY

Stalo se již milou tradicí, že v místní obřadní síni vítáme nově narozené občánky. Přítomni bývají rodiče, příbuzní a kouzelná miminka. Při slavnostním obřadu zní příjemná hudba, verše a slavnostní řeč. V sobotu 3. dubna zde vystoupili rovněž roztomilí prvňáčci, Kryštof Smola, Kristýna Holubová a Adélka Lišková.

Za své vystoupení zaslouží velkou pochvalu.

Zuzana Živnůstková

TÉMA „ŠKOLA“ V BÁSNIČKÁCH

Stále platí březen - měsíc knihy, avšak na naší škole jsme si dovolili malou změnu: březen - měsíc básní. Jako každý rok totiž tento měsíc proběhla recitační přehlídka, tentokrát na téma „Škola“.

Děti od třetího do pátého ročníku nacvičily spoustu básniček, aby je představily v třídních kolech. Odtud byly nominovány do kola školního. Zde se představili jak jednotlivci, tak i celé skupiny.

Diváci si poslechli básně od klasiků, ale také básničky od začínajících autorů z řad svých spolužáků.

VI. Kollmannová

PŘEDMĚTY

Viki Růžičková IV. A

Český jazyk, matika,
nejde to tak zlehounka.
Když však hlavu zapojím,
jedničkou se odměním.

Angličtina, to nic není,
někdy je to potěšení.
Teď už umím cat a dog,
těžší bude příští rok.

Na tělák se těším,
ohýbám se, běžím.
O hudebce zpíváme,
někdy taky zkoušíme.

Výtvarka a pracovky,
nakreslím si žirafky.
Pak vystřihnu obrázek,
pomaluji oblázek.

Vlastivěda špatná není,
naučím se do setmění,
že Karel IV. vybudoval most,
budu toho vědět dost.

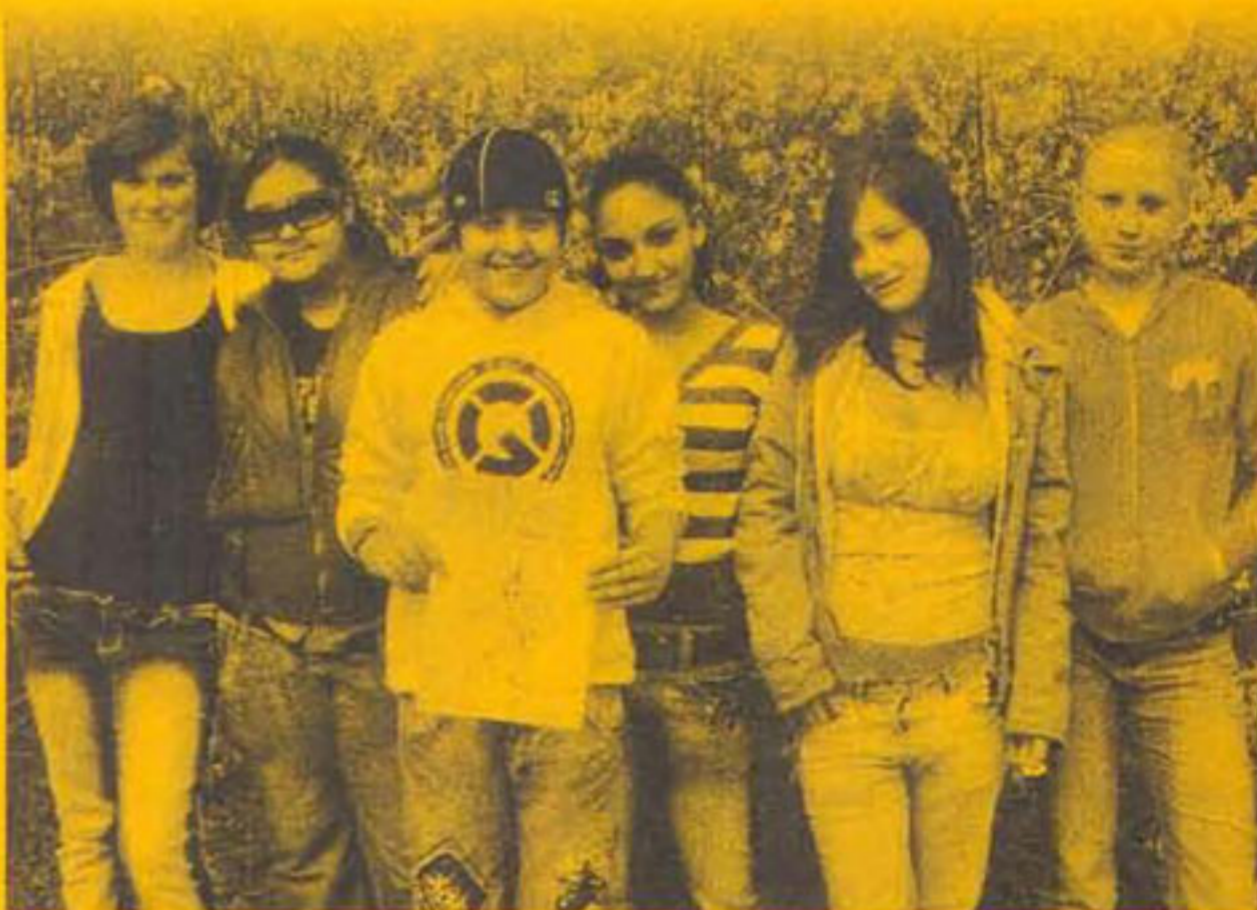
Přírodověda,
to je vzduch, Slunce a voda,
bez nich bychom nepřežili,
a to by bylo škoda.

BAREVNÁ PASTELKA

Každoročně pořádá ZŠ praktická Orlí Liberec výtvarnou soutěž „Barevná pastelka“. Soutěž proběhla 13.4. 2010, ze speciálních tříd bylo vybráno šest žáků. Ve II. kategorii za naší školu malovali Adam Ondráš, Nikola Klímová, Darina Halušková, ve III. kategorii Marie Demeterová, Helena Bendasová a Šárka Vietzová.

Pochvalu za pěkné obrázky si zaslouží všichni žáci, nejúspěšnějším reprezentantem se stal ADAM ONDRÁŠ, který získal 3. místo.

D. Nováková

HUDEBNÍ POŘAD

Velmi rádi jsme přijali nabídku vystoupení romského vokálně instrumentálního tělesa Výchovného ústavu v Chrastavě. 20.4. 2010 do naší školy do budovy v Revoluční dorazilo sedm chlapců s hudebními nástroji. Chlapci, pod vedením pana Dušana Kotlára, předvedli zdarma pestrý písňový repertoár, který svým obsahem získal naše žáky. Zazněly známé hity skladatelů Michala Davida, Zdeňka Svěráka, Jaroslava Ježka, ale i lidové písně. A protože účinkující byli převážně romského původu, zazněl i tradiční cigánský folklór. Strhl nás svým temperamentem a živostí, přestože jsme textu nerozuměli. Muzikanti nás překvapili svým kultivovaným projevem a vystupováním. Předčili naše očekávání a svým téměř profesionálním výkonem zaujali všechny děti. Chlapci potvrdili, že při dobrém vedení jsou schopni překonat své problémy a využít svou vášeň pro hudbu dobrým směrem.

Děkujeme panu Dušanovi Kotlárovi a všem účinkujícím za příjemně strávené dopoledne.

I. Bláhová D. Nováková, K. Řehák

